

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 7

MANDAG 1. APRIL 1929

1. ÅRGANG

PÅSKE

Av J. H. Strømmes.

«Jeg tror på Jesus Kristus, Guds enbårne Sønn, min Herre, som blev undfanget av den Hellige And, født av jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfestet, død og begravet nedfor til dødsriket, opfor til himlen, sitter hos Gud, den allmektige Faders høire hånd, hvorfra han skal komme igjen for å dømme levende og døde.»

Denne bekjennelse trer stadig frem for mitt indre syn jo eldre jeg blir, og jeg fikk lyst til å nedskrive den her, skjønt jeg vet jo at de fleste vet hvad deri står. Men er det nok at man ad kunnskapens vei v e t d e t t e ? Nei, det strekker ikke til. Jeg t r o r hvad der står.

Menneskebarn! Om I vilde tro så skulde I leve. Følg nu med Jesus når han drar ned fra Oljeberegnet for å holde sitt inntog i Jerusaleem.

Han så da utover byen med den myldrende menneskemasse, som i ubetensksomhet levte sitt liv, op-tatt av sitt travle virke med forretninger og verdens trafikk. Han yndedes over menneskene der, og deres slekt og han sa: «O, om du visste på denne din dag hvad det tjener til din fred, men nu er det skjult for dine øine; derfor skal de dager komme over dig da dine fiender skal kaste en voll op omkring dig og beleire dig og trenge dig fra alle kanter, og de skal pdelegge dig og dine barn i dig, og ikke la sten på sten tilbake i dig fordi du ikke kjente din besøkelses tid.»

Det smertet ham at menneskene skulde være så likegyldige at de ikke vilde gi det minste akt på ham og hans ord, og leve og rette sig derefter.

Han sa også: «Hvor ofte har jeg ikke villet samle eder likesom en høne samler sine kyllinger under sine vinger, men I vilde ikke.»

Er det noe bedre idag? Derpå kan jeg ikke svare. Jeg tror dog at hedningene lengter etter Gud og kommer til den sanne tro på Jesus Kristus. Likeledes kommer nu en hel del ungdom til ham og mottar ham i tro, det ser vi rundt omkring oss. Men vi vil se litt mer på påskebegivenheten hin tid.

Vi følger i ånden med Jesus inn i Getsemane, hvor han skal av dødsangst og utbryter: «Hvad skal jeg si? Fader, frels mig fra denne timel Dog, nei! Det er jo ti, denne time jeg er kommet.»

Vi hører hans bønn: «Fader, er det mulig så ta denne kalk fra mig, dog ikke som jeg vil, men som du vil.» Vi hører ham utbryte: «Min sjel er bedrøvet inntil døden.» Og han engstes så blodsveden kom frem på hans panne og falt som bloddråper på jorden. Vi følger ham til Pilatus, hvor han tilisist på de vantro presters og rådsherrers og folkets rop blir hudstrøket, torne-kronet og spottet på en menings-

KINA

BREV FRA SØSTER MARIE PAULSEN

Et gateparti fra en by i Kina.

Shih chia chuang 16—2—29. Herrens nærhet dekke eder, trygg som en skjermende vold. Under hans vinger der søker vi ly, hans sannhet er panser og skjold.

Salm. 91.

Kjære venner i Kristus Jesus!

Innerlig takk for brev og Misjons-Røsten, som jeg med glede har mottatt. Må Jesus selv velsigne den gren av arbeidet i han vingård, at det nye blad må være og bli til velsignelse på sin vei hvor det finner frem, så mange hjerter som sukker i løndom etter Gud må bli vederkveget og tilfredsstillet. Da vet jeg at utgivelsen av Misjons-Røsten ikke har vært forgyves.

Søster Ida og jeg hadde nettop talt om at vi trengte et sådant blad, og kort efter kom så Misjons-Røsten. Må Gud rikelig velsigne og styrke brødrene som gir ut bladet. Alt som gjøres i Jesu navn skal ha lykke med sig.

For omkring 12 år siden, innen utreisen til Kina, var jeg i Sarpsborg og mange andre steder med br. Jakob Hansens datter. Vi ønsker av hele hjertet at Guds sak

lps måte, også av Pilatus, som etter flere forgyves forsøk på å mildne folkets stemning, lot Jesus korsfeste. Pilatus vasket sine hender, står det, og sa: «Jeg er uskyldig i denne rettferdighets blod.» Det hjalp dog ikke. Det roptes ut: «Korsfest! Korsfest! Hans blod kommer over oss og over våre barn!»

Det var denne time Jesus var kommen for å gjennemgå. All som skjedd måtte skje for at skriftene skulde fullkomnes, og for at han, som skrevet står, skulde frelse sitt folk fra deres synder.

Han påtok sig frivillig hele menneskehetens synder og misgjærni-

skal ha fremgang utover den ganske jord. Pris skje Gud.

Vi har to teltevangelieter som reiser rundt med telt. I vinter har det vært kaldt, men nu er det mildere i luften og de skal nu snart begynne teltevirksomheten igjen. De drar fra by til by og samler mange folk og Herren stadfester ordet med medfølgende tegn.

Hjemme på misjonsstasjonen har vi to møter om søndagen. Mandag har vi sangaften med bønnemøte, onsdag og fredag møter, og torsdag kvinnemøte. Hver morgen har vi bønnemøte klokken 7. Vi gjennemgår for tiden Davids salmer. I en landsby, ca. en times vei herfra er det mange kristne, omkring 60 hjem som har mottatt Jesus. De har sin egen skole, hvad vi også har i Shih chia chuang.

Vi har stor grunn til å takke og prise: Jesus, ti tross alle trengsler og stormer som i så lang tid har gått over Kina, har evangeliet ikke mistet sin kraft. Fler og fler landsbyer er åpnet for evangeliet.

For en tid siden var søster Ida Lorentzen og jeg i bryllup et stykke herfra. Brudeparret var de ene-

ger. Han sa i det himmelske råd: «Jeg vil gå hen og føre det tilbake som jeg ikke har røvet.»

Og det svartes igjen av allmaktens munn:

«Begjær av mig hvad du vil, og jeg vil gi dig hedningene til arv og jordens ender til elendom.»

Det var for slektenes frelses skyld han gikk den smertens gang her på jorden, i en stadig kamp mot djevelen, verden og ondskapens hele hær, lydige under Faderens vilje, helt inn i dødens rike; seirende

ste kristne der. De hadde lånt evangeliet, da de gjerne vilde ha et møte før vielsen. Teltet var slått op foran huset på en stor åpen plass. Det blev snart kjent at det skulde være kristent bryllup, og sikkert alle som kunde komme var møtt frem. To menn måtte gå foran og bane veien, da brudeparret skulde føres frem. Vår evangelist talte først til den store skare som var samlet og vi tror at Guds ord som blev utsådd, ikke skal vende tomt tilbake, men spire, vokse og bære frukt til evig liv. — Evangelisten viet derefter parret, og vi tror at dette hjem skal få lov til å være som et lys på et mørkt sted, så mange kan bli vunnet for Jesus.

Løpet av eftermiddagen kom det flere inn og vilde høre om Jesus. Vi bad også med et par syke. Priset være Jesus! Hans banner over oss er kjærlighet.

Den unge brud blev under hengersnødtiden solgt til dette hjem for noen dollars, da hennes foreldre intet hadde å spise. Det er nu omkring 7 år siden. I denne tid har hun bodd sammen med brudgom-

Forts. 4. side.

også over den, idet han formede det evige livs kraft, som var og er i Gud og ham, stod op fra de døde og satte sig ved kraftens høire hånd i det høie, hvorfra han kommer igjen. «Han har derved gjort den makteløse som hadde dødens velde, det er djevelen,» og gjort døden til en inngang til livet for alle dem som tror på hans forløsningsverk og setter sitt håp til ham. Ja, alle de som kommer til sannhets erkjennelse og kommer til ham, får syndernes forlatelse og det evige liv i hans navn.

GOLGATA

Av Stefan Trøber.

Så tok de Jesus med sig, og han bar sitt kors og gikk ut til det sted som kalles hovedskallestedet, og på hebraisk Golgata. Johs. 19, 17.

Betrakt ham!

Hvem?

Jo, denne som har ført folket vill, kalt sig selv for å være Guds Sønn og har endog sagt at han kan nedrive templet og bygge det op på tre dager. — Ser du den vrilmlende mengde som trenger hinannen? Tenk yppersteprestene, de eldste og skriftlærde er også med! (Matt. 27, 41). De er ikke for gode nu til å være samlet med folket i dette oppløp.

Menneskemassen setter sig i bevegelse ut mot Golgata. — Midt i denne folkeskare går en mann som alles øine er vendt mot. Ser du ham? Han bærer torne-kronen på sitt hode, og i sin martrende tilstand etter hudstrykelsen løfter han korset på sine skuldre og vandrer som et lam hen mot Golgata-høien. Dine øine kan ikke bli mettet av dette syn. Det var av kjærlighet han bar det.

Sørg og gråt ikke over ham; ti han visste hvad han gjorde. Smer-tes- og fornedelses-veien var bestemt — av Faderen.

La også ditt indre øie få se ham sammen med disiplene om nådverdsbordet. Det var en alvorlig stund for dem. De blev forbauset og skrekkslagne ved å høre ham tale om «bortgang og død». Hvad mente han? Var han ikke forløseren som skulde komme?

Da lovsangen var sunget tok han disiplene med sig ut til Oljeberegnet. Dette sted hadde mange gode og onde minner fra Israels saga.

Over Kedron og Oljeberegnet flyktet David engang for sin sønn Absalon. Det er et av de såreste minner i dette land. David søkte lenger ut i landet, men Jesus hadde sitt mål mot Getsemane, en have på Oljeberegnet. — Ser du hvor han strider bønnekampen der, den siste, den hårdeste i sitt liv.

Hvad møter han? — En skare med vebnede stridsmenn. En Judas som forråder Menneskesønnen med ett kys. — De tar ham. De fører ham bort.

Atter må vi betrakte ham der han henger mellom himmel og jord. Det hellige legeme er fastspikret til et kors. Blodet flyter fra hans naglegap. Tilregn dem ikke denne synd!

I den mørke skumringstime lyder et rop fra korset: «Det er tull bragt». Joh. 19, 30.

Underbare forsoningsverk! O tenk, det var allting for mig! Han døde, han opstod seirende fra graven den tredje dag.

Spred dette budskap ut: Han er opstanden!

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjons-tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite og utkommer hver 1. og 15. i måneden. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20øre, kr. 2,00 for halvåret og 4,00 pr. år. Til pitlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

På vei til India.

Hilsen fra Hilda Wergedal og Rachel Edvardsen.

Kjære venner i Norge!

Vil mens båten dag for dag så fort den har mak til å gå gjennom storm og bølger og haster avsted til sitt bestemmelsessted, benytte anledningen å sende en hilsen tilbake til eder kjære venner i Norge. Nu når dette skrives har vi allerede tilbakelagt meget av veien. Er snart ved Port Said. Det har ikke spesielt vært noen storm. Men det har ikke vært så behagelig heller, når vi undtar et par dager. Dog vi takker Gud for at det er som det er. Er underlig å betrakte det veldige hav, som på Guds ord en dag blev samlet til et sted, og det tørre land kom til syne. Han om hvem det står at han har målt vannene med sin hule hånd. Ja isannhet: Himmelens forteller Guds ære og den utstrakte befestning hans henders gjerning. Og som vi synger: Guds miskunnhet er som et stort Ocean, et budstift og grenseløst hav.

Språket blir for fattig på uttrykk, når vi skal fortelle om hans storhet i alt.

Det blir ikke så meget man får se av land. Iallfall er båtens rute ikke lagt slik denne gang. Så litt av spanskeysten og Afrika. Passerte også nokså nær Malta og Kreta. Måtte huske på Paulus. Han hadde nok ikke slik reise som vi kan ha nu til dags. Men måtte vi benytte oss av det på rette måte, til i hast å bringe budskapet ut om ham som kommer snart.

Intil nu har reisen gått bra. Reiste fra Oslo den 12. februar til Bergen. Gikk så ombord i D/S «Ledø» som tok oss til New Castle. Trodde vi skulde vært i stand til å vært på dekk til vi så siste glimt av Norge, men sjøsyken gjorde sig snart gjeldende så vi måtte gå ned i lugaren og være der til vi omtrent fikk New Castle isikte torsdag den 13. Reiste derfra samme dag til Liverpool, hvor vi ankom torsdag aften. Tilbrakte så tiden i Liverpool til lørdag ettermiddag den 17. febr., og gikk da ombord i den båt som skulde ta oss til India. Vi var glade ved å møte 4 søstre fra Frelsesarmeen, to engelske og to amerikanske, som skulde til Ceylon og India. Er sant hvad vi synger:

Hvor deilig det er å møtes Når ene man vandrer frem. En broder- og søsterskare på vei til det samme hjem. De som har sin glede i de timelige fornøielser forsøker å more sig på båten også. Men vi synger: På land og hav min sang er klar Hvor Jesus er jeg himlen har.

Takker Gud for den tid jeg fikk være hjemme. Det var oppmuntrende å reise fra venneløst til venneløst og nytte både timelige og åndelige goder. Det blir ganske anderledes å gå fra landsby til landsby, hvor vi møter de mange triste syn av avguder og alle de stakkels mennesker som ligger ved deres føtter for å få trøst og hjelp. Min bønn er for mitt eget vedkommende at jeg virkelig må bli istandsatt av ham til å komme dem til hjelp med den kraft som evangeliet har. Mørket hjemme består jo i at de som hører ikke vil ta imot Jesus. Men mørket blandt dem som tilbøder avgudene er at de ikke vet bedre. Det kan ikke hjelpes, men det er

med vekslende følelser man forlater hjem, slektninger, venner og land. Men hans røst, hans tale, «ovveier alt. Hele veien har han lovet følge med. Vil få lov gjennom disse linjer å si hjertelig takk til alle venner hvor jeg var og hadde det godt og takk for all trøst og oppmuntring og hjelp

enhver især. Mere om reisen senere, når vi kommer frem til Banda. Er godt å alltid ha sin trøst i de ord som Paulus sier vi skal trøste hverandre med, at vi skal møtes med vår Frelser i skyen. Søster Edvardsen hilser. Vær alle hjertelig hilset: eders Hilda Wergedal

Sultedøden i Kina.

Endel efre for sultedøden utenfor Sarats

Det ser mørkt ut for store deler av Kina, som trues av den fryktelige hungersnød. Tilstanden er allerede nu ubeskrivelig, efter hvad det fremgår av de siste meldinger. Sulten driver folket til vanvid. I sin fortvilelse er det store skarer som forkorter sitt liv for å slippe videre lidelse. Tusener styrter om på gatene, lidende en smertefull død. Man rekker ikke engang å begrave dem alle.

Efter de siste meldinger er det ca. 16 millioner mennesker som står foran en fryktelig katastrofe,

hvis ikke der kommer hurtig hjelp. Været rammet er distriktene Honan, Shensi og Kansu.

Det kan for oss her hjemme ut som vi står maktesløse overfor det lidende folk. Men som de der har kommet til tro på Jesus Kristus, har vi dog den forrett å kunne omringe nådens trone og bede for de ulykkelige. La oss ikke forsømme noen anledning men i tro bede om at Herren må vende alt til det gode. Han som var mektig til å mette de 5000 med 5 brød og 2 fiske, kan er den samme idag.

FRA AFRIKA

Songomane M. St. 5/2—29. Elskede nådesøskent!

Fred i Jesus! Ti ordet om korslet er vel en darskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst er det en Guds kraft. 1. Kor. 1, 18.

Ja, hvor var det ikke velsignede en dag, kjære søsken, å få kjenne kraften av dette herlige korslets evangelium som førte oss over fra mørket til lyset, fra satans makt og til Gud.

Hvor vi er takknemlig til Herren fordi han åpnet våre øine for sin herlighet, og førte oss ut blandt dette folk for å få lov til å vidne: Kristus korsfestet Guds kraft og Guds visdom!

Takker eder søsken for bladet de sente og vi gleder oss til å sende eder en liten hilsen fra dette hjørne av arbeidsmarken!

Som dere jo allerede vet er vi nu på Songomane misjonsstasjon, har allerede vært her i år. Prøvelser har ikke uteblitt her i Afrika, søsken, men Herren er trofast! Han sover ikke og slumrer ikke Israels voktere! Vi har her ute mere enn noen sinne fått erfare sannheten av disse velsignede løfter!

En lørdag aften vi var samlet til bønnemøte i kjøkkenet gikk vi etter møtet inn for å sove, og blev ikke lite forskrekket ved å finne en veldig slange foran sengen. Det var en av disse farlige som blinder sitt bytte ved å spytte i øinene, men det forunderlige var at slangen lå ganske maktesløs til den blev drept. Forteller denne ene lille hendelse for å belyse sannheten av Herrens

velsignede løfter som aldri kan svike!

Vi samler folket til møter hver søndags middag ved å slå med en gammel jernbolt på en vognsakel som er hengt op på en stolpe. De fleste misjonsstasjoner har klokker som ringer folket sammen. Håper at også vi får slike med tiden da de høres meget lenger. Folket har jo ingen klokke, men retter sig kun efter solen. Så har vi vidne-møte hver søndags aften, bibellesning hver onsdags middag, krålbønn hver fredag og bønnemøte hver lørdag aften. Herren har velsigned sine barn og lagt flere små og store til sin menighet på dette sted, som vi er så hjertelig glad for, og vår bønn til Gud er at mange flere må få kjenne kraften av korslets herlige evangelium. Dere kan tro dette folk har det elendig: en liten gresshytte med en dør såvidt vi kan kripe inn, en gryte, en matte og en skammel under hode og et teppe eller en sekk utgjør hele deres innbo. Stakkars folk! Men hvor det er godt å få kripe inn til en døende sjel og fortelle dem om frelsen i Kristus, uforstykket av nåde, selv om det enn på grunn av språket blir noe mangelfullt. Ja, søsken, hvor blir ikke våre ord fattige, når vi skal forsøke å si noe om denne herlige Frelser! Ønsker så inderlig at dere vil innestulte også oss i eders bønner! Snart er høstens korte tid forbi og tjenerne vender hjem fra marken! Mesterens «vel gjort» skal hilse mangen. Å, vi ønsker å være en av dem!

Eders i nåden bevarede søsken Maximilians

Ord for dagen: Det er bedre å sette sin lid til Herren enn å stole på mennesker. Salm. 118, 8.

Våre kjære små misjonsvenner.

Hilsen fra Desmonds, India.

India 26—2—29.

Jesu fred! Hvor eders skatte er der og også eders hjerte være. Matt. 6, 21.

Vi kan ikke uttrykke vår overraskelse og glede da vi så i Misjons-Røsten, at våre små venner i Sarpsborg hadde samlet så meget og ydet til Herrens sak her i India. Må Gud rikelig velsigne eder i eders arbeid for Jesus og krone offeret med sjele for himlen. Tenk hvor stort når Jesus kommer om noen fra India kom og takket dig fordi du hjalp til å bringe evangeliets lys til dem. Det skal skje om vi er trofaste og vår bønn følger de midler som sendes.

Ønsker dere kunde ta en tur ut og besøke oss og se de mørke små gutter og piker som kommer til vår søndagsskole. De har ikke noe pent lokale å samles i, men vi er glade for Guds frie natur sålänge det ikke regner. Under de 3—4 måneder det regner her er det jo vanskelig. Men Jesus vet hvad vi behøver og vi tror han skal snart gjøre utvei så vi kan få et tak å samles under. Enkelte søndage har vi hatt over 200 barn. De har nu lært å synge flere sange om Jesus og husket godt fortellingene om Jesus.

Bed, kjære små, at disse smågutter og piker må vokse op og leve for Jesus og bli hans vidner. Kanskje noen av dere, om Jesus tøver, vil komme ut og hjelpe oss med å sprede evangeliet til disse formrørkede folk.

Her i Indien er det få barn som går på skole, da foreldrene sier de har ikke råd til å sende dem. Ikke fordi de behøver å betale for å sende dem til skole — her er mange frie skoler, men fordi de istedet sender barna ut i arbeid, når de er store nok til å gå på skole. De må tidlig ut å tjene litt til sitt underhold. Her er megen fattigdom og nød blandt folket, og det sørgeligste er at de er uten håp og uten Gud i verden, og at de går inn i evigheten uten håp.

Det lysner dog her og der og en dag skal mange fra India bli lønn for Jesu smerte.

I disse dage holder muhamedannerne faste. De spiser ikke fra morgengry til solnedgang; men om natten kan de spise alt det de vil, og dette holder de på med en hel måned. Stakkars folk, at er til ingen nytte.

Vår bønn er at også disse av Is-lam bundne folk snart må få sine øine åpnet og se Jesus den korsfestede og gjenopstandne Frelser. Kun han kan løse deres hånd og sette de plagede i frihet.

En stor skare er nu samlet i haven og jeg må ut og gi dem livets ord.

Kjærlig hilsen og takk til eder alle fra oss alle her.

Eders for sjeles frelse. Br. og str. Desmond. Ranchi B. N. Ry.

Påsk

Stavang

vil bli avh-menigheter. Prediker nærer som henvende

FRA SP

Skal på

en hilsen til Gud har det behag for sin egen underlig tyrem intill lokale som siden, som det også f

så har sin sker sin b som i Salr lov er mig gull og sø også er ly pris skje G

Gud art og vi har tater, idet til det evig

Har vær ser hjem til Eidsvo til være er murene of budskap: mets blod

Gud er r og vi ve i som vi ser det O

Om han vær tar thi det skjont

Hallelu så gjør de vennene ånd og p således d derskjær sot på s

F. T. Br

reiser fo frie venn teresse f 19. mars på Salen evangeli et hjem ker som var grip om hvor sult og hvilken disse ba

Redni king. Ki er blitt dørte og Vi vil husker d midler. g ått seir hos Her vil få h

Påskestevne!

Stavanger og Sandnes

vil bli avholdt i forbindelse med menigheten i Helandsgt. 41. Predikende brødre og misjonærer som ønsket å delta, vedes henvende sig til undertegnede.

A. C. Gabrielsen,
Kjellandsgt. 30.
Stavanger.

FRA SPREDTE FELTER

Fra Raade.

Skal på vennenes vegne få sende en hilsen til Misjons-Røsten.

Gud har gjort store ting her, idet det behaget Gud å ta ut en flokk for sin egen regning, og på forunderlig vis dannet og fostret den frem inntil idag. Har et riktig pent lokale som blev bygget for ca. 6 år siden, som heter «Klippet». Og da det også løses, for samlingen også har sin plass i Guds ord, og elsker sin bibel, så dem kan utbytte som i Salm. 119, 72: «Din munns full er lys og skjønn. Halleluja, pris skje Gud.

Gud arbeider over disse trakter, og vi har også fått se synlige resultater, idet flere har akttet sig verdig til det evige liv. Se Ap. gj. 13, 46.

Har vært her ca. 3 uker, og reiser hjem mandag i påskeuken, og til Eidsvoll skjærtorsdag. Herlig å få være en av dem idag som står på murene og roper ut nådens herlige budskap: Frelse full og fri i Lammetts blod. Amen.

Gud er trofast, står der skrevet, og vi vet at så det er, vi som nu i Herren lever ser det daglig mer og mer.

Om hans trofasthet og nåde våre tanker kretse bør, thi det er dog overmåde skjönt og godt han mot oss gjør.

Halleluja! — En ting til, som også gjør det til en fryd å besøke vennene er, at dem står enig i en ånd og priser Gud og Lammet, og således er blitt bevaret fra sønderskjærelsen, som går som en far-sot på så mange steder.

F. t. Raade 20—3—29.

Broderhilsen

Evangel. H. I. Ersrud,
Ytre Enebakk.

Søster Olga Schult

reiser for tiden omkring blandt de frie venner og forsøker å vekke interesse for misjonssaken. Torsdag 19. mars talte hun på misjonsmøte på Salen i Sarpsborg. Ved siden av evangelievirksomhet har hun også et hjem hvor hun tar til sig små piker som foreldrene vil selge. Det var gripende å høre henne berette om hvordan foreldrene, tvunget av sult og nød, selger sine barn og hvilken grusom skjebne der møter disse barn.

Redningshjernet har hun i Peeking, Kina, hvor ialt 7 unge piker er blitt opdraitt. Alle er trelste og døpte og noen fylte med Guds And.

Vi vil henstille til vennene at de husker også henne med bønn og midler. Den eldste av pikene er gått seirende hjem for alltid å være hos Herren. Håper leserne snart vil få høre mere fra henne.

Frelst av nåde.

Jeg vil atter ta min frimodighet til mig og skrive til Misjons-Røstens lesere om min dyrebare Frelser som gikk i døden for mig. Ja i sannhet er han verd å prise. Han som ikke sparte sig, men ofret allting for mig, halleluja! Han gikk her nede på jorden og gjorde bare vel: Han helbredet syke, blinde fikk sitt syn, spesielle blev rensset, halte begynte å springe og tørstige fikk livsens vann uforskyldt — bare av nåde. Og han er likedan idag. Luk. 5, 12—18.

Jeg er så glad at jeg har fått dette håp i mitt hjerte, at jeg skal få se ham som han er. Det er ikke av min egen fortjeneste, heller ikke av det jeg har, for jeg hadde ikke noe annet igjen enn et skruppellig legeme fullt av synd. Men det er så salig at han utvalgte det som ikke var noe, for å gjøre det som er noe til skamme. Det er godt at veien er lagt så lavt at ikke en dåre skal fare vill. Det er ikke personsanseelse hos Kristus. Men alle som bekjenner sine synder blir tvettet hvitere enn sne i Lammetts blod.

En ringe broder i Herren hilser eder alle med Esaia 33, 5—6.

Ingar Gulbrandsen

Fra Jevnaker.

Hvorfor kan du ikke stanse på din syndefulle vei?

Men bare ut i verden vandre og trække blodet under dig?

Gå til Jesus og få fred —

kast dig ned ved korsets fot!

Det var for dig han led,

ofret sig og alt forlot.

La nu alvorst få rum

og la ei hjertet være koløt.

Denne verden er så tom,

og vær ei lenger stolt.

Jeg selv var stolt, og tenkte ikke på hvad det vilde si å gå mot fortapelsen. Men en dag kom alvorst for mig, og jeg opdaget da hvor gal den veien var jeg vandret på. Det er underlig å tenke på Jesu langmodighet med oss mennesker. Mange ganger har han måttet gå bedrøvet bort, fordi vi ikke er villige til å ta imot alt det gode han byder enhver. Jesus er mektig til å løse alle bånd som binder, takk og lovl! Og de som setter sin lid til Herren, er som Sions berg der ikke røkkes, men står evindelig.

Du kjære uomvendte som leser dette: sett din lid til Herren, og han skal bevare dig.

Bed for mig at jeg må være og bli et lys for min Frelser.

En hjertelig søsterhilsen

S. J. Asterud.

Skandinavisk baptistkongres.

Baptistenes Oslo 1. menighet avsluttet forleden å innby Verdensalliansen til å holde møte for Skandinavien i Oslo i oktober 1930. Man ventner mange deltagere fra Danmark, Sverige og Finland.

I Central-Arabien

finnes der en jødisk beduinestamme, Haibar, som teller 60,000 jøder. Disse Haibar holder sabbaten, omskjærer sine barn og feirer forsoningsdagen.

Det amerikanske bibelselskap

utdelte siste år 10.034,797 eksemplarer av de hellige skrifter og for første gang har dette selskap utbredt flere skrifter enn noe annet bibelselskap i verden.

Som i Noahs dage —
som i Lots dage.

Av Knut Andr. Høyer, Arendal.

«Ti likesom lynet, når det lyser, skinner fra himmelbrynt til himmelbrynt, således skal menneskesønnen være på sin dag.»

Luk. 17, 24.
Våk derfor, ti I vet ikke dagen eller timen,» Matt. 25, 13.

I året 1902 var der på øen Martinique et fryktelig vulkansk utbrudd, hvorved byen St. Pierée blev helt ødelagt. Dens innbyggere, 30 tusen, blev alle et offer for de glødende lavamasser. Kun en eneste overlevet denne katastrofe en dødsdømt straffange som var innesperret i en underjordisk kjeller.

Byen St. Pierée lå ved toten av vulkanen, og lang tid i forveien for utbruddet kunde man se at noe u-se-dvanlig var igjære. Røkmassene stod milevidt op i luften, og om natten lyste uhyggelig farvede gasserarter op av krateret. Dyrene viste store tegn på uro. Hunder og katter forlot således byen før ulykken inntraff.

Men menneskene tok det ølensynlig med ro.

Jeg kan tenke mig manges reson-nement: «Det blir sikkert snart et utbrudd, men jeg tror ikke det kommer på de første dager. Vi får kanskje begynne å pakke sammen, og så dra ut av byen om noen dager.»

Omtrent slik sa kanskje mange. Andre igjen brydde sig kanskje ikke stort om det hele.

Og så — kom utbruddet!

Kun noen minutter — og alt var utslettet. Rykende lavamasser, det var det man nu så av St. Pierée. —

Denne tilrågelse er et treffende og alvorlig bilde på den uigjen-

gjøtte verden. De som går tankeløse og trygge, og ikke tenker stort på det som en dag vil ramme dem om de ikke forlater den stilling hvori de er. Sorgløse, leende, dansende, går de der med faren truende over sig. For det er fare å gå med en ufrelst sjel. Hvor ofte hører og leser vi ikke om at snart denn, snart bin på et øieblikk måtte forlate den-ner verden. I et nu over i en tilvarelse, hvor anledninger til frelse er evig forbi. Som et menneske sår så blir høsten!

Jeg kom til å tenke på hvad Jesus sa til sine disipler engang. Det står skrevet i Luk. 17, 26—30.

«Og likesom det gikk i Noahs dage, så skal det også gå i Menneskesønnens dage: De åt og drakk, de tok tilekte og gav tilekte, like til den dag da Noah gikk inn i arken; så kom vannflommen og ødela dem allesammen.

På samme vis — likesom det gikk i Lots dage: de åt og drakk, de kjøpte og solgte, de plantet og bygget; men den dag da Lot gikk ut av Sodoma, da lot Gud ild og svovel regne fra himmelen og ødela dem alle sammen — således skal det også gå på den dag da Menneskesønnen åpenbares.»

Folket på Noahs tid var sorgløse og lo kanskje av Noah når han advarte dem, og foreholdt dem den forestående vannflom. Vi vet hvordan det gikk. En dag kom plusselig vannflommen. Bare Noah og de som var med ham i arken blev frelst.

I Sodoma og Gomorra var folket store syndere. De følte sikkert at der vilde komme straff over dem en-

dag, for deres forhold til Gud. Men de turet frem i sine lyster. Og en dag kom straffen plusselig over dem. Det var nettopp som solen var gått op om morgenen. Folk var kanskje alt i arbeide. De tenkte nok at denne dag vilde gå som alle de andre.

Med et så kom det. Ild og svovel regnet ned over dem. Ingen blev spart. Alle måtte ta imot straffen. Men Herren kjenner sine. Han kjente til hvordan Lot hadde det blandt disse ugudelige. Derfor blev Lot ført ut for straffedommen kom.

Jesus tar disse tilrågelser som eksempler på hvordan det vil gå verden en dag.

Som i Noahs dage. Som i Lots dage. Jeg tror de ufrelste skarer i vår tid er meget like folket på Noahs og Lots tid. Tanken på dette nærværende — hvordan man skal få mest mulig av penger, toristelser, ådsprelser, ære o. s. v. optar sinnet, og vender hjertet borti fra det som hører Guds rike til.

De er så optatt med det som hører denne verden til, at de glemmer at en dom over dem kanskje er nær forestående.

Det er alvorlig for dig, du som ikke er i samfund med Jesus Kristus. Du ser kanskje uholdbarheten og faren i det liv du nu lever. Du føler du er på usikker grunn. Som folkene i St. Pierée kan du kanskje merke at, noe underlig er igjære. Det ryker av den store verdensvulkan. En dag vil det bryte løs. Slå dig ikke til ro med at det ikke haster ennå. Se å kom ut fra forder-velsens stad ennå mens det er tid.

Det er alvorlig for oss som er kristne. Jesus har bedt oss om å våke. Vi vet ikke dagen eller timen. Kanskje hans komme er mere nær enn vi aner. La oss derfor våke og være ventende, så vi kan bli med ham når han åpenbares.

hadde han tatt sin egen jakke og hjalp nu den fattige gutt å ta den på. Så gikk de begge inn.

Da søndagskolelæreren hadde fortalt dette, tilfattet han: — Jeg vet at historien er fullkommen sann, ti jeg er selv den fattige gutt, og dr. John Paton, den velsignede misjonær fra Ny-Hebridene, om hvem I sikkert allerede har hørt, er den gutt som gav mig sin trøje.

Således har denne store sjelevinner som viste så mange mennesker i hedin-gjæverneden veien til himlen, allerede som barn begynt å føre sjele til Jesus. Og du kjære barn! — Husk på at også til dig er der sagt: — Nød dem til å gå inn! Og den Herre Jesus sier:

— Folg mig, så vil jeg gjøre eder til menneskefiskere.

BARNESANG

Mell.: Hvilken venn vi har i Jesus, Zulumelodien.

Skal engang der kunne bindes seirens løv omkring ditt hår, lær av dem, der alt som unge søkte plass i kongens gård, Lær av Samuel å vokte lampen i Guds helligdom; hør som han, når Gud vil tale — kom, når Herren sier: «Kom!»

Lær av gjeterguten David med sin hjord ved Betlehem i det små å vise troskap, i din gjerning og ditt hjem. Og om enn ditt arbeid lykkes kun å sette svake spor, kast ditt garn med Simons løsen: Herre Jesus, på ditt ord!

FOR FAMILIENS YNGSTE

PASKE

Ja, nu har vi påske igjen. Men har du tenkt over hvorfor vi har påske? — Vi vil nu se litt i bibelen, hvad den sier.

Du har sikkert på skolen hørt om hvorledes Herren førte sitt folk Israel, jøderne, ut av Egypten. I 2. Mosebok 12. kap. kan vi lese om påskens innstiftelse. Ordet påske betyr forbigang.

Guds folk hadde blitt plaget gjennom mange, mange år, og Herren vilde nu befri sitt folk fra trengselen. Der hvor det er megen synd og dårighet, der må også Herren for sin rettferdighets skyld straffe folket og han sa til Moses og Aron, at nu vilde han la straffedommen komme over Egyptens land. Men for at Israel ikke skulde rammes av Guds vrede, skulde det efter Herrens befaling slakte et lyteløst lam, som skulde tilberedes og spises før reisen. Blodet skulde strykes på begge dørstøpene og på det øverste dørtre i de huser hvor de spiste lammet. Dette blod skulde da være et tegn på at i dette hus skulde ikke noen røres. Do som hadde blodet strøket på dørstøpene kunde være trygge, fordi verken vilde gå forbi. Og vi leser videre at Herren førte sitt folk ut fra trengselen, det var ialt over seks hundre tusen foruten alle barna. Israel hadde da bodd i Egypten 430 år.

Dette var litt om påskens innstiftelse. Det som reddet Israel fra ødeleggelse var lammetts blod.

Du husker kanskje også hvad døpten Johannes sa da han fikk se Jesus:

«Se der, Guds lam som bærer all verdens synd.» Kanskje Johannes, da Ånden åpenbarte Frelseren for ham, tenkte på det lam som blev slaktet ved Isaacs utgang fra Egypten. Jesus måtte også dø for å redde oss fra fortapelsen. Han op- lot ikke sin munn, som et lam der føres hen for å slaktes, sier profeten Esaia.

Dette var ditt og mitt offeriam. Jesus måtte ofre sitt eget liv for på denne måte å fri oss fra Guds vrede. Vi er altså alle — både små og store — blitt gjort rettferdiggjort for Gud ved Kristi død, så sant vi tror ham. Og du tror vel på Jesus, som elsket dig så at han var villig til å dø på korsst og ta bort din synd? Ja han er verd å prise. Bed om at han må bevare dig i sitt samfund, og du skal få kjenne at Jesus vil hjelpe dig gjennom alt.

BLI MENNESKEFISKERE

For mange år siden så en gutt ved navn John på vei til søndagskolen noen dårlig klædte gutter leke på gaten.

Han stanset hos dem og bad dem vennlig om å gå med ham til søndagskolen; men kun en av dem, en gutt som ingen trøje eller jakke hadde på, vilde følge med.

Men da de stod i døren til lokalet, og den fattige gutt så hvor godt klædt alle de andre barn var, vilde han åpne sin vei.

— Der går jeg ikke inn, sa han, — jeg har jo ikke trøje på mig engang!

— Her har du en trøje! sa John, som ikke vidde la ham gå igjen og i en ført

„Det er fullbragt“

Av Arne J. Larsen.

Hvad nummer ikke disse tre enkelte ord? Hvilken kraft og myndighet innebær de ikke, og hvilken verdi har de ikke for hele menneskeheden.

Utallige er de skarer som har funnet fred og hvile for sin forpinte sjel ved å la disse ord senke sig i dyppet av deres hjertes.

Det var ingen mangel eller brist i verket. Kampen på Golgata-høiden var utkjempet og seiren, en fullkommen seir, var vunnet ved Jesus Kristi lidelse og død på forbanneisens tre.

Satans makt og velde blev brutt. Nædestolen i blod var opprettet. Jesus hadde fullendt løpet og hadde trådt persekarret alene.

Himlene gledet sig. — Det blev sunget en ny lovsang der oppe: «Verdig er lammet, som er slaktet, til å få makt og rikdom og visdom og styrke og ære, pris og velsignelse».

I sannhet, Golgataverket var fullbragt: En retterdig død for de urettferdige. Gjeldsbrevet som stod oss imot blev søndrerrevet, naglet fast til korset og lovens krav opplyst. Forhenget brast og den nye og levende vei inn til helligdommen åpnedes.

Men det var en dyrekjøpt seier. Korsveien var tung å vandre. All verdens synd og elendighet blev lagt på Frelserens skuldrer. Han bar også din synd med sig, favnet også dig i sin død og ga dig dermed rett til ved troen å bli Guds barn — bli himmelarving.

«Han uttømte sin sjel til døden og blev regnet blandt overtredere, men han bar dog manges synd og for overtredere bad han.»

La korset bli din skillevei, la det lyse på veien frem gjennom tidens mørke.

Stridsmennene og folkemassene valgte Barabbas, men da mørket senket sig over Golgata-høiden og klippene revnet måtte de med forferdelse erkjenne: «Sannelig, denne var Guds Sønn!»

Måtte denne sannhet bli levende for hver sjel. Og la oss i hellig tilbedelse og ydmyghet bøye vår vilje inn under Jesu Kristi vilje.

Kristus i sin fylde.

Det er underlig, at Kristus vil ta bolig i våre hjertes, men det er enda mer underlig, at han, som aldri kan svike, helt og fullt vil ta ansvaret i vårt liv.

Det synes utenkelig, at det overhodet skulde være troende, som vil si nei til en slik gave. Jeg ber dig derfor inntrengende: Ta imot ham i hele hans fylde! Ta imot ham i tro! Vent ikke på noen «begeistring» eller «henrykkelse»! Kanskje opplever du noe slikt — kanskje ikke, men ta Kristus på ordet. Tro at han er kommet inn i ditt hjerte for å være ditt liv og stol på ham, at han vil skjenke dig alt hvad du behøver.

«Se, jeg står for døren og banker, dersom noen hører min røst og åpner døren, vil jeg gå inn til ham.» Apenb. 3, 20.

Det er ofte i hjertene kamre som er lukket for ham, ja ikke bare lukket, ti det hender endog at der finnes tyver, som kun ventet på sjansen til å bryte inn i hjertets øvrige romme.

«Gi Jesus råderum — gi ham hele ditt hjerte.»

Barnets bønn

Lær mig, o moder, til Jesus
 å bede,
 lær mig å kjenne ham dag for dag.
 Hvor vilde jeg ikke en hjertet
 ham lyse,
 vandre hermede til hans velbehag.

Jeg minnes så ofte du tok
 mig i favn
 og sang mig i sønn etter dagens
 østen.

Du nynnet om Jesus, det
 staktede lam
 som tålmodig mot markets
 makter stedd.

Lær mig, o moder, til Jesus,
 min kjære venn,
 for Golgata, korset og smer-
 ten.
 Takk, at som barn jeg og
 fikk del
 i seiren du vant for slekten.

Lær mig, o moder, å vandre
 som ham,
 lær mig å lyde, tålmodig
 vete.

Lær meg om min Frelsermann
 så tilsiat i hinnen jeg kan
 ham ære.

Arne J. Larsen.

KINA

(Forts. fra 1. side).

mens gamle mor, som også lovet å ville tro på Jesus. — Det var et fatigtryllup. Brudgommen var i sitt arbeid til det sieblikk vielsen skulde foregå. Den eneste pynt han hadde var et rødt skjert, som han henge over sine klær. Bruden hadde et rødt ørkle for ansiktet. Ingen måtte se henne før etter vielsen. Priset værer Jesus, de var begge glade og har brennende hjertes for Kristi sak.

I en annen landsby ca. halvannen times gang herfra, har vi møter hver tirsdag. Søster Ida og jeg skiftes med evangelistene om å gå der ut. En gammel kvinne, hun er nu 80 år, har Gud på en særlig måte brukt til å bane vei for evangeliet. I noen år stod hun omtrent alene, men nu har hun den glede at omkring 40 samles til møte hver tirsdag. Om søndagen kommer de som kan hit til Shih chia chuang.

Vi har for ikke lenge siden hatt det kinesiske nyttår. Før den tid hadde folket det travelt, men isøndags var kirken ganske overfylt, så det var vanskelig å skaffe plass til alle. Ca. 10 vognar kom ute fra landsbyene full-lastede med gamle, unge og barn. Møtet begynte først klokken 11, men allerede klokken

8,30 begynte folket å komme. Klokken 10,30 ringer klokken første gang og vi går op i kirken. Klokken 11 ringes annen gang og snart er møtet i full gang. Flere kjente hjemlandssanger er oversatt til kinesisk og det er så velsignet å høre disse kjære sanger fra våre gule brødre og søstre, som er frelst ut av hedenskapets mørke. Når det blir kaldt frem til forbønn, trenger folket sig bokstaveilig talt frem. Noen er syke og begjærer forbønn for sig selv, andre har syke hjemme, eller det er andre ting vi skal hjelpe dem å be om. Priset værer Jesus, det er godt vi i alle ting kan vise dem hen til vår Frelser, som letter tungest byrde, når til ham i bønn vi går.

I søndags var det en mann på møtet som vidnet om Guds trofasthet. Han hadde ligget syk i 13 måneder, men blev oprelst ved bønn. Hvad ingen annen i verden kunde, det både vilde og kunde Jesus.

Vi har også nylig feiret julehøitiden. Juleaften klokken 6 samledes vi med de kristne kinesere. Etter sang, bønn og oplesning av juleevangeliet, blev alle bevertet med the og nøtter, og inn imellom lød glade sanger og vidnesbyrd. Slik tilbragte vi et par timer i hyggelig samvær. Juledag fortsatte vi. Blev

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom.

Ordspr. 11, 24.

Misjonsskasserere for frie misjonærer:

Kina.

- F. O. SHRØDER: A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.
- MARGRETHE DØRUM og HILMA KARLSEN: Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo.
- CHRISTOFA BRUNDTLAND: L. Hvidsten, Tyskesmuget, 28, Bergen.
- HELGA LUNDEBY: J. Lind, Verlegaten 21, Moss.
- RUTH PEDERSEN og ESTHER PETERSEN: Jankassosjef Th. Wessel, Nordstrand.
- JENS FJELD: K. Aarmo, Ski st.
- OLGA SCHULT (f. t. Norge): Gerda Siveland, Rosenborggt. 1, Oslo.

Alaska.

- GUSTAV NYSETER: Nyseter, Osen pr. Rena.
- Finnmarken: DORTHEA KLEM: Thora Finnerud, Danvik, Drammen.
- KRISTIAN SKIPPERUD: Anna Thøgersen, Teatergaten 1, Oslo.

- MARTHA HAGA: Jørgen Monsrud, Harestua.
- LAPPEMISJONÆR A. VANGBERG: Post box 24, Tromsø, N. Norge.
- Argentina: BERGER N. JOHNSEN: H. H. Sønstebo, Otterholdt pr. Bø, Telemark.
- SIGURD GRØNVOLD: Johan O. Johnsen, Stemmestad.
- ERLING ANDRESEN: Rolf Andresen, «Fredly», Haslum, pr. Oslo.

Afrika:

- P. EVENSTAD: Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.

TOMINE EVENSTAD:

- Gartner M. Walde, Ibsenaggt. 16, Bergen.
- INGRID LØKKEN: Inga Vinnæs, Geelmuydensgt. 2, Horten.
- MARGIT HARALDSEN: Loda Henrik Johansen, Løvenskiold, vei, Lilleaker pr. Oslo.
- HANSINE NESFOSSEN: Constanse Nøstdal, Solheimsgaten 40, Bergen.
- MARTHA KVALVAGNES: Fru Anna Næsdal Sydnnessmug 1, Bergen.
- MAXIMILIAN HANSEN: Caspara Solvik, villa Fjordgjen, Osnes pr. Heggedal.
- Kongo: CHRISTIANSEN: Caroline Christiansen, Misjonshuset, Sørkedalen pr. Holmekollen.

India:

- DAGMAR ENGSTRØM og ANNA JENSEN: Ingvald Finnerud, Danvik, Drammen.
- FRANCK DESMOND: Gustav Larsen, Fossvæien 12, Oslo.
- HANS SVENDBERG: Form. J. Karlsen, Haldens veg, Tistedalen pr. Halden.
- GUNHILD ABO: Hans Berge, Kviteseid.
- DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittertronsveien 19, Drammen.
- HILDA WERGEDAL: Jens Jarnes, Passerbok p. o., Sand, vær.
- RACHEL EDVARDSEN: Kontorist O. Langerud, Numedal, banen, Kongsberg.
- GUNHILD AABO: Hans H. Berge, Kviteseid.

vekket klokken 5 om morgenen med sang. Klokken 7 hadde vi bonnemøte og klokken 11 atter møte. Evangelisten talte om Jesus, verdens Frelser, som var kommet som et lys til verden. — Etter møtet fikk hvert barn (det var mellom 70—80) en liten pakke som inneholdt nøtter og sukkertøi. Så hadde vi fellesspisning. 270 hadde meldt sig, men det kom mange fler. Pengene kom inn ved frivillige ofre. Vi takker Jesus, ti han var i vår midte fra først til sist, og han har lovet å være med oss hele veien inntil verdens ende.

Venner, vær med og bed for kineserne og oss her ute. Herrens erinde har hast.

Jeg er glad for på denne måte å kunne sende en kjærlig hilsen i Jesu navn til de mange venner rundt i Norge, som jeg fikk besøke før reisen til Kina for 12 år siden, og sist da jeg var hjemme på besøk. Gud velsigne den enkelte. — Hilsen med 2. Krøn. 15, 7.

Eders i Mesterens tjeneste Marie Paulsen.

Vi står helt fritt i arbeidet. Dessverre har vi heller ingen kasserer, men ber herigjennem vennene være med å bære oss på bønnens armer. Gud er god. Hans navn være æret i all evighet. Es. 58, 10—11.

Til ettertanke.

Det er ikke hvad folk bruker, som gjør dem fattige, men hvad de spoler bort.

Hvad vi behøver.

Dr. John Mott uttalte for noen å siden i en prediken til en flokk studenter:

Da jeg kom tilbake fra min første reise på misjonsmarkene, la jeg stor vekt på, at det behøvedes 40 tusen misjonærer for å evangelisere verden i dette slektledd.

Da jeg kom hjem fra min annen misjonsreise, la jeg det sterkeste ettertrykk på, at det behøvedes e hel hær av innfødte ledere på misjonsfeltene.

Da jeg kom hjem fra min tredje reise var min overbevisning en hel annen. Naturligvis behøver vi fremdeles tusener av misjonærer og det til en hel hær av innfødte ledere. Men hvad jeg nu sterkest betones er, at vi behøver den Hellig Ånd som medarbeider i dette store verk.

— Jeg tror på den Hellig Ånd.

Om bønn.

— Som en kjørende hånd på et brennende panne føler jeg det snart jeg minnes at jeg har lov til å be, og bønnen vil bli hort i himmelen.

— Når bønnens hånd ryster for jettelsens tre, regner det med live frukter.

— Da min egen visdom og andres slapp op, og jeg ikke viss noensteds i verden å henvende meg da lærte jeg å boie mine kne i Jesu navn.

Utgitt ved en redaksjonskommitté

Sarpsborg, Glommens trykkeri.

NUMMER

I N

På gruppebilledet

Fra M. og H.

Kjære broder J. Karlsen venner!

Hilsen med

Vi, min hustru

bodd her ut

idag. Gud h

anledninger t

da et flertall a

hjem. Flere a

len her (alle

også ofte kom

sunget, spilt o

sten daglig pas

her på veien li

vi går da kun

for dem og de

og traktater. I

pilegrimstog s

her, vil 1/2 no

pakket da en

lier og traktat

ste også, og d

krige 2000 var

plass ved elv

på henvend 200

sted nemlig hv

net var «mest

stod ved et tra

måtte passere.

fortidlig som g

te eller delte ut

gjelier enn mig.

samtale rundt

bad dem som b

elven istedet fo

men de turde i

lede samtalen i

optil halve time

almindelige ting

vårt land o. s.

når de er blitt f

— å slå inn på d

Guds rike til.

Braminene (d

kaste) er ofte

hovmodige, da

kaster blir tilbed

de ved elven sat

miner, helt adskil

på en forhøining

Jeg gikk over t

forsøkte å åpne